

Πόσο οικεία μπορεί να είναι η εικόνα όταν πηγαίνεις να παραλάβεις τα παιδιά από το σχολείο περασμένες έξι το απόγευμα και τα βρίσκεις να παίζουν Playstation με τους συμμαθητές τους μέσα στη σχολική τάξη. Πόσο παράξενο το πρόγραμμα του Σαββατοκύριακου να περιλαμβάνει βόλτα στο σχολείο και παιχνίδι στο γήπεδο ή το παγοδρόμιο τα οποία είναι ανοικτά και προσβάσιμα όλες τις ημέρες. Είναι αλήθεια ότι η αρχική επαφή ενός Έλληνα γονιού με το σουηδικό σύστημα εκπαίδευσης προκαλεί ανάμεικτα συναισθήματα, κυρίως θα έλεγα συναισθήματα αμηχανίας... Πώς μπορούν να ηχήσουν στα αυτιά ενός Έλληνα γονιού οι παραάτω δέκα απόψεις;

- Τα διαγωνίσματα απαγορεύονται γιατί υπονομεύουν την ομαλή ένταξη του παιδιού στην ομάδα και στην από κοινού προσπάθεια για την επίτευξη ενός στόχου. Όταν αναγκάζουμε

το παιδί να κρύβει το γραπτό του από το διπλανό του πώς θα του ζητήσουμε αργότερα ως πολίτη και μέλους της κοινωνίας να συνεργαστεί με το διπλανό του για την επίλυση των κοινών προβλημάτων.

- Η βοήθεια των γονιών προς το παιδί στο σπίτι, το λεγόμενο διάβασμα, είναι η πρωταρχική μορφή της παραπαιδείας. Το παιδί μαθαίνει στην ευαίσθητη νηπιακή ηλικία ότι το σχολείο χρειάζεται συμπλήρωμα αλλά και έλεγχο από τους γονείς και αργότερα από τα φροντιστήρια. Η εμπλοκή των γονέων είναι επιθυμητή αλλά να περιορίζεται σε εξωσχολική θεματολογία.

- Οι εκδρομές και οι κάθε είδους ψυχαγωγικές δραστηριότητες είναι εξίσου σημαντικές με τα μαθηματικά και τη γλώσσα και προγραμματισμένες σε εβδομαδιαία βάση. Όταν το παιδί μαθαίνει ότι η εκδρομή έρχεται ως επιβράβευση τότε αυτομάτως θέτει στο μυαλό του το μάθημα ως τιμωρία. Όταν ο διευθυντής του σχολείου αποφασίζει για την εκδρομή με βάση τις διαθέσεις των δασκάλων, την πορεία των μαθημάτων και τις καιρικές συνθήκες τότε το παιδί ανατρέφεται σε ένα περιβάλλον όπου η ψυχαγωγία περιθωριοποιείται και συγκαταλέγεται στις δευτερεύουσες προτεραιότητες της ζωής.

- Μία ημέρα την εβδομάδα η προσέλευση στην πρώτη σχολική ώρα γίνεται οικιοθελώς και το παιδί αν θέλει επιλέγει να κοιμηθεί παραπάνω ή να δει τηλεόραση, ανάλογα πάντα και με το πρόγραμμα και τις ανάγκες της οικογένειας του.

- Ο γονέας δεν έχει κανένα έλεγχο επί της σίτισης του παιδιού, το οποίο λαμβάνει σχεδόν όλα τα γεύματα της ημέρας στο σχολείο. Δεν υπάρχει κυλικείο, δεν επιτρέπεται το φαγητό από το σπίτι παρά μόνο φρούτα.

- Οι «απαγορευμένες» και «επικίνδυνες» αγαπημένες ενασχολήσεις των παιδιών με τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και το Ίντερνετ προβλέπονται από το σχολείο το οποίο παρέχει και όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό (οθόνες, υπολογιστές, κονσόλες παιχνιδιών κ.λπ.).

- Ένα δίωρο την εβδομάδα το πρόγραμμα είναι ελεύθερο και επιλέγουν τα παιδιά κάθε φορά με ψηφοφορία τι μάθημα θέλουν να κάνουν. Έτσι η μειοψηφία μαθαίνει να ακολουθεί την απόφαση της πλειοψηφίας και όλοι μαζί αντιλαμβάνονται πως οι αποφάσεις που παίρνουμε επηρεάζουν επί του πρακτέου την καθημερινή μας ζωή.

- Η κάθε σχολική τάξη έχει στη διάθεσή της ένα μικρό χρηματικό ποσό από το μπάτζετ του σχολικού προϋπολογισμού το οποίο αποφασίζουν οι μαθητές πού θα το διαθέσουν και κάνουν έρευνα αγοράς μόνοι τους.

- Οι σχολικές αίθουσες διατίθενται τα Σαββατοκύριακα στους μαθητές για τα σχολικά πάρτι οι οποίοι είναι υπεύθυνοι (μαζί με το σύλλογο γονέων και κηδεμόνων) για την παράδοσή τους στην κατάσταση στην οποία παρελήφθησαν.

- Κάθε τρίμηνο οι μαθητές δεν βαθμολογούνται αλλά βαθμολογούν το σχολείο, τα μαθήματα, τους εκπαιδευτικούς. Απαντούν σε ανάλογα ερωτηματολόγια για τις συνθήκες που επικρατούν στο σχολείο, τις επιδόσεις των εκπαιδευτικών και αναφέρουν τις προτάσεις τους για αλλαγές.

πηγή: igynaika.gr